

Milieueffectrapportage

67

Bestemmingsplan
Buitengebied – Et-
ten-Leur

Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
30 maart 2012, nr. 201113345/2/R3, LJN
BW0754
(mr. Van Buuren)
Noot G.A.J.M. Hoevenaars

**Plan-m.e.r. Passende beoordeling. Milieueffect-
rapport. M.E.R. Natura 2000-gebied. Hollands
Diep. Ulvenhoutse Bos. Stikstofdepositie.
Luchtwassers. Alternatieven. Significante ge-
volgen.**

[NBW 1998 art. 19j lid 2 en 4]

Op 14 november 2011 heeft de gemeenteraad van Etten-Leur het bestemmingsplan "Buitengebied herziening Bankenstraat 61" vastgesteld. Het bestemmingsplan maakt de uitbreiding van een intensieve veehouderij mogelijk. Verzoekers hebben hiertegen beroep ingesteld en de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen. Verzoekers betogen dat de negatieve effecten van het plan op de nabijgelegen Natura 2000-gebieden, Hollands Diep en Ulvenhoutse Bos, onaanvaardbaar zijn. Omdat de uitbreiding van intensieve veehouderij kan leiden tot significante gevolgen, had een passende beoordeling moeten worden

opgesteld. Eventuele mitigerende maatregelen mogen pas bij de passende beoordeling worden betrokken. Daarnaast vinden zij het onderzoek in het milieueffectrapport (hierna: MER) naar de plaatsing van luchtwassers onvoldoende, omdat geen redelijke alternatieven zijn meegewogen. Verzoekers menen dat de plaatsing aan de westzijde van de stal een beter alternatief zou zijn.

De Voorzitter wijst erop dat voor het plan een MER is opgesteld. Gezien de geplande verplaatsing van het veehouderijbedrijf van een oude locatie dichtbij de bebouwde kom naar het buitengebied aan de Bankenstraat, mocht de beëindiging van het bedrijf op de oude locatie volgens de Voorzitter als mitigerende maatregel worden aangemerkt. In het MER is ingegaan op de stikstofdepositie op een aantal plaatsen in beide natuurgebieden, vóór en na de uitbreiding aan de Bankenstraat. Tevens is de verminderde depositie vanaf de oude locatie berekend. De voorzitter ziet niet op voorhand in dat het MER niet kan worden aangemerkt als passende beoordeling. Aangezien de stikstofdepositie op de gevoelige plaatsen per saldo afneemt, heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de natuurlijke kenmerken van de Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetaast.

Voorts overweegt de Voorzitter dat in het MER verschillende typen luchtwassers als alternatief voor de voorgenomen activiteit in beschouwing zijn genomen. De gemeenteraad had vanuit welstands- en landschappelijk oogpunt op voorhand al ernstige bezwaren tegen plaatsing van de luchtwassers op een ander punt dan in het midden van de stal. De Voorzitter vindt voorlopig aanvaardbaar dat de gemeenteraad een andere plaatsing niet als een redelijkerwijs in beschouwing te nemen alternatief hoefde aan te merken. Daarbij wordt overwogen dat de door verzoekers gewenste plaatsing slechts een beperkte vermindering van geurhinder tot gevolg zal hebben. De alternatieven die in het MER zijn onderzocht kunnen worden aangemerkt als alternatieven die redelijkerwijs in beschouwing moeten worden genomen. De voorlopige voorziening wordt door de Voorzitter van de Afdeling afgewezen.

Uitspraak van de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op de verzoeken om het treffen van een voorlopige voorziening in het geding tussen onder meer: [verzoeker], wonend te Etten-Leur, en anderen, en de raad van de gemeente Etten-Leur, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 november 2011 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied herziening Bankenstraat 61" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben [verzoeker] en anderen bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 23 december 2011, beroep ingesteld.

Bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 22 december 2011, hebben [verzoeker] en anderen de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

[verzoeker] en anderen hebben een nader stuk ingediend.

De voorzitter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 14 maart 2012, waar (...; red.).

2. Overwegingen

2.1. Het oordeel van de voorzitter heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de bodemprocedure.

2.2. Met het plan wordt beoogd een uitbreiding van een intensieve veehouderij mogelijk te maken op het perceel Bankenstraat 61.

2.3. [verzoeker] en anderen beogen met hun verzoek om voorlopige voorziening onomkeerbare gevolgen van de inwerkingtreding van het bestemmingsplan te voorkomen.

2.4. [verzoeker] en anderen voeren aan dat de negatieve effecten vanwege de voorziene uitbreiding op nabijgelegen Natura 2000-gebieden onaanvaardbaar zijn. Zij betogen dat de raad ten onrechte een mitigerende maatregel heeft betrokken bij de beoordeling van de vraag of sprake kan zijn van significante gevolgen vanwege het plan. Zij wijzen erop dat eerst moet worden beoordeeld of significante gevolgen zich kunnen voordoen door een passende beoordeling op te stellen, en dat mitigerende maatregelen pas mogen worden betrokken bij de passende beoordeling. Aangezien de uitbreiding kan leiden tot significante gevolgen, had een passende beoordeling moeten worden opgesteld.

Voorts betogen [verzoeker] en anderen dat de raad ten onrechte de afname van de stikstofdepositie als gevolg van de beëindiging van een intensieve veehouderij aan de Meeuwisdijk 9 als mitigerende maatregel heeft betrokken bij de voorziene uitbreiding. De beëindiging van die veehouderij houdt volgens hen geen verband met de uitbreiding.

2.4.1. Ingevolge artikel 19j, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: Nbw 1998) houdt een bestuursorgaan bij het nemen van een besluit tot het vaststellen van een plan dat, gelet op de instandhoudingsdoelstelling voor een Natura 2000-gebied, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in dat gebied kan verslechteren of een significant verstoring effect kan hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen, ongeacht de beperkingen die ter zake in het wettelijke voorschrift waarop het berust zijn gesteld, rekening met de gevolgen die het plan kan hebben voor het gebied.

Ingevolge artikel 19j, tweede lid, maakt het bestuursorgaan voor plannen als bedoeld in het eerste lid, die niet direct verband houden met of nodig zijn voor het beheer van een Natura 2000-gebied maar die afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kunnen hebben voor het desbetreffende gebied, alvorens het plan vast te stellen een passende beoordeling van de gevolgen voor het gebied waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied.

Ingevolge het vierde lid maakt de passende beoordeling van deze plannen deel uit van de ter zake van die plannen voorgeschreven milieueffectrapportage.

2.4.2. Ten behoeve van het plan is een milieueffectrapport (hierna: MER) opgesteld. In het MER staat dat de initiatiefnemer van het plan zowel aan de Bankstraat 61 als aan de Meeuwisdijk 9 een veehouderij heeft. Het perceel Meeuwisdijk 9 ligt in de nabijheid van de bebouwde kom van Etten-Leur. Vanwege een voorgenomen uitbreiding van de bebouwde kom komt de continuïteit van de veehouderij aan de Meeuwisdijk in het gedrang. Initiatiefnemer is daarom met het gemeentebestuur overeengekomen dat het bedrijf aan de Meeuwisdijk 9 wordt verplaatst naar de Bankstraat 61. Hiertoe heeft de gemeente het perceel Meeuwisdijk 9 aangekocht en is het voorliggende plan opgesteld, dat de bouw van een nieuwe stal en een bedrijfswoning aan de Bankstraat 61

mogelijk maakt. De raad heeft te kennen gegeven dat de bedrijfsgebouwen op het perceel Meeuwisdijk 9 inmiddels zijn gesloopt. Voorts volgt uit de stukken dat de milieuvergunning voor dit perceel in januari 2010 is ingetrokken.

Gelet op het voorgaande bestaat naar het voorlopig oordeel van de voorzitter een zodanige directe samenhang tussen de nu mogelijk gemaakte uitbreiding en de beëindiging van het bedrijf aan de Meeuwisdijk 9, dat de raad de beëindiging van dat bedrijf heeft mogen aanmerken als mitigerende maatregel.

2.4.3. In de omgeving van het plangebied liggen de Natura 2000-gebieden Hollands Diep en Ulvenhoutse Bos. Het gebied Ulvenhoutse Bos bevindt zich wat stikstofdepositie betreft reeds in een overbelaste situatie. Niet kan worden uitgesloten dat een uitbreiding van de veehouderij aan de Bankstraat 61 significante gevolgen kan hebben voor deze gebieden, zodat, gelet op het bepaalde in artikel 19j, tweede en vierde lid, van de Nbw 1998, een passende beoordeling dient te worden opgesteld, als onderdeel van het MER.

In het MER is voor vijf locaties in het gebied Ulvenhoutse Bos en voor vier locaties in het gebied Hollands Diep weergegeven wat de berekende stikstofdepositie is die het bedrijf aan de Bankstraat 61 veroorzaakt voor en na de aangevraagde uitbreiding. Volgens de berekeningen neemt de depositie als gevolg van de uitbreiding op de locaties in het gebied Ulvenhoutse Bos toe met maximaal 0,004 mol/ha/jr en op de locaties in het gebied Hollands Diep met maximaal 0,05 mol/ha/jr. Rekening houdend met de beëindiging van de activiteiten van het bedrijf aan de Meeuwisdijk 9 neemt de depositie op elk van de gevoelige locaties af, met waarden tussen de 0,64 en 0,69 mol/ha/jr voor het gebied Ulvenhoutse Bos en tussen de 0,32 en 0,83 mol/ha/jr voor het gebied Hollands Diep.

De voorzitter ziet op voorhand niet in dat het MER niet kan worden aangemerkt als een passende beoordeling. Aangezien mitigerende maatregelen kunnen worden betrokken bij de ingevolge artikel 19j, tweede lid, van de Nbw 1998 te verrichten passende beoordeling, heeft de raad bij het bestreden besluit de gevolgen van de beëindiging van het bedrijf aan de Meeuwisdijk 9 mogen betrekken.

2.4.4. Nu uit het MER blijkt dat de depositie als gevolg van de voorziene uitbreiding op elk van de gevoelige locaties afneemt, heeft de raad zich

op voorhand in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat hij de zekerheid heeft gekregen dat de natuurlijke kenmerken van de Natura 2000-gebieden als gevolg van de voorziene uitbreiding niet zullen worden aangetast.

2.5. In het MER zijn als alternatieven voor de voorgenoemde activiteit verschillende typen luchtwassers, al dan niet in combinatie met een bouwkundig emissiearm stalsysteem, in beschouwing genomen. [verzoeker] en anderen betogen dat bij de keuze voor deze alternatieven ten onrechte is uitgegaan van eenzelfde situering van de luchtwassers binnen de inrichting, in het midden van de stal. Volgens hen had ook een alternatief moeten worden bezien waarbij de emissiepunten van de inrichting aan de westzijde van het bouwvlak worden geprojecteerd. Zij betogen dat de keuze voor de situering in het midden van de stal niet alleen op grond van welstandsoverwegingen had mogen worden gemaakt. Voorts betogen zij dat uitsluitend alternatieven zijn bezien waarvan op voorhand al vaststond dat deze niet haalbaar zouden zijn.

2.5.1. In de "Oplegnotitie Milieueffectrapport" van juli 2009 staat ten aanzien van de keuze van alternatieven dat de plaats van de luchtwasser is afgestemd op de maximale afmetingen van de voorziene stal. Vanwege de bestaande dakvorm van de bestaande stal met twee dakkappen is vanuit welstandsoverwegingen besloten de nieuwe stal van dezelfde dakvorm te voorzien. In deze dakvorm is onvoldoende ruimte om een ventilatiekanaal te plaatsen dat groot genoeg is om een luchtwasser aan de achterzijde te plaatsen. Om die reden is besloten om een luchtwasser en de emissiepunten in het midden van de nieuwe stal te plaatsen. Bij de keuze van alternatieven die in het MER worden bezien is van dit uitgangspunt uitgegaan.

Uit het MER volgt dat de alternatieven 1 en 2 niet haalbaar zijn, onder meer omdat het vervangen van de wand van wortelhout van de luchtwassers die zijn onderzocht in deze alternatieven redelijkerwijs niet mogelijk is. De plaatsing van de luchtwasser in het midden van de voorziene stal staat daaraan in de weg. Alternatief 3 is niet haalbaar, omdat daarbij niet kan worden voldaan aan de geurnormen uit de Wet geurhinder en veehouderij.

2.5.2. Uit het voorgaande en het verhandelde ter zitting is gebleken dat bij de raad op voorhand al ernstige bezwaren bestonden vanuit welstands- en landschappelijk oogpunt tegen de plaatsing

van de luchtwasser op een ander punt dan in het midden van de nieuwe stal. Naar voorlopig oordeel is daarom het standpunt van de raad dat een andere plaatsing van de luchtwassers niet als een redelijkerwijs in beschouwing te nemen alternatief behoeft te worden aangemerkt, aanvaardbaar. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat de raad ter zitting onweersproken heeft gesteld dat de door [verzoeker] en anderen gewenste plaatsing van het emissiepunt slechts een beperkte vermindering van geurhinder tot gevolg zal hebben. Voorts heeft de raad vooralsnog de alternatieven die in het MER zijn onderzocht kunnen aanmerken als alternatieven die redelijkerwijs in beschouwing dienden te worden genomen.

2.6. [verzoeker] en anderen betogen dat het plan in strijd is met de Verordening ruimte Noord-Brabant. Hiertoe voeren zij aan dat het perceel niet is aan te merken als een duurzame locatie. Verder stellen zij, kort gezegd, dat niet artikel 9.3, maar artikel 9.5 van de verordening van toepassing is op het plan. Volgens hen wordt niet voldaan aan de voorwaarde dat 20% van het bouwvlak moet worden aangewend voor de landschappelijke inpassing van de bedrijfsgebouwen.

Ingevolge artikel 9.3, regels voor verwevingsgebieden, van de verordening bepaalt een bestemmingsplan dat is gelegen in een verwevingsgebied dat:

(...)
d. bouwblokken voor intensieve veehouderij die kleiner zijn dan 1,5 hectare tot een omvang van ten hoogste 1,5 hectare mogen uitbreiden op een duurzame locatie;

e. ingeval van uitbreiding op grond van d ten minste 10 % van het bouwblok wordt aangewend voor een goede landschappelijke inpassing;

(...)
Ingevolge artikel 9.5, tijdelijke regels voor verplaatsing intensieve veehouderij, eerste lid, kan het college van gedeputeerde staten, mits de daartoe strekkende aanvraag voor een ontheffing voor 1 januari 2011 is ingediend, in het geval van een verplaatsing van een intensieve veehouderij ontheffing verlenen van artikel 9.3, eerste lid, onder d, en artikel 9.4, eerste lid, onder a en d, voor een bestemmingsplan dat voorziet in:

a. uitbreiding van een bouwblok tot ten hoogste 2,5 hectare in een verwevingsgebied;

(...)
Ingevolge artikel 9.7., specifieke locaties intensieve veehouderij, tweede lid, is in afwijking van artikel 9.3, eerste lid, onder d, op een daarvoor specifiek

vastgelegde locatie in gemeente Etten-Leur uitbreiding van het bouwblok voor intensieve veehouderij tot 2 ha toegestaan.

2.6.1. Niet in geschil is dat artikel 9.7, tweede lid, van de verordening ziet op de in het plan opgenomen locatie Bankenstraat 61.

De voorzitter ziet in hetgeen [verzoeker] en anderen hebben aangevoerd geen aanleiding voor het oordeel dat artikel 9.3 niet van toepassing zou zijn in dit geval. Wat de landschappelijke inpassing betreft, heeft de raad naar voren gebracht dat op de verbeelding een bouwblok van ongeveer 1,6 ha is opgenomen binnen het bestemmingsvlak van 2,03 ha. Volgens de raad voorziet het plan met de aanduiding "houtsingel" in een landschappelijke inpassing van ongeveer 0,33 ha. De voorzitter ziet geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet op goede gronden op het standpunt heeft kunnen stellen dat daarmee wordt voldaan aan de vereiste landschappelijke inpassing van 10% van het bouwblok. Voorts is in het MER op voorhand voldoende gemotiveerd dat het perceel als duurzame locatie kan worden aangemerkt.

2.7. [verzoeker] en anderen voeren verder een aantal formele punten aan. Zij stellen daarnaast dat de raad vooringenomen was bij de vaststelling van het plan. Ook voeren zij aan dat een uitbreiding van een intensieve veehouderij met een oppervlakte groter dan 5.000 m² in strijd is met het gemeentelijke beleid, dat het perceel in een glastuinbouwontwikkelingsgebied ligt en derhalve niet geschikt is voor een uitbreiding van een intensieve veehouderij en dat het bedrijf één bedrijf vormt met een intensieve veehouderij op het perceel Bankenstraat 16. Ook voeren zij aan dat de voorziene uitbreiding negatieve effecten zal hebben op de omgeving. Zij stellen dat het wegennet niet geschikt is voor frequent gebruik ervan door vrachtwagens van en naar het bedrijf, dat het akoestisch onderzoek op een aantal onjuiste uitgangspunten berust en zij vrezen voor negatieve gevolgen voor de volksgezondheid. Ook achten zij het onderzoek naar de effecten van het plan op de flora en fauna ontoereikend.

2.7.1. Gelet op de informatie die in het MER is opgenomen en de daaraan ten grondslag liggende onderzoeken, ziet de voorzitter in deze bezwaren geen aanleiding voor het oordeel dat er zodanige gebreken aan het plan kleven, dat deze in de hoofdzaak tot de conclusie zullen leiden dat het plan reeds hierom niet in stand zal kunnen blijven.

2.8. Gelet op het vorenstaande bestaat aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. *Beslissing*

De voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State: wijst het verzoek af.

NOOT

Het voor m.e.r. meest interessante deel van deze uitspraak komt voort uit een beroepsgrond ten aanzien van de zogenoemde Passende beoordeling in de zin van artikel 19j, tweede lid, Natuurbeschermingswet 1998. Deze gaat over de vraag of de redelijkerwijs in beschouwing te nemen alternatieven in het plan-MER zijn beschreven. Deze Voorzittersuitspraak werpt daar geen nieuw licht op. Het is een bestendinging van de lijn dat niet alle alternatieven in een MER moeten worden beschreven, maar alleen die alternatieven die redelijkerwijs in beschouwing te nemen zijn. Daarbij mag zoals in dit geval een alternatief afvallen als deze qua milieugevolgen niet wezenlijk verschilt van andere alternatieven. Zie bijvoorbeeld Bangert en Oosterpolder, ABRvS 28 mei 2008, nr. 200608226/1, «JM» 2008/79.

Het is niet zo verwonderlijk dat m.e.r. opkomt in de overwegingen naar aanleiding van een beroepsgrond over natuurbeschermingswetgeving. Op enkele punten zijn de natuurbeschermingswetgeving, en dan met name ten aanzien van Natura 2000, en de m.e.r.-regelgeving zeer verweven. Beide regimes hebben in die zin een vergelijkbaar doel, namelijk dat ze aanzienlijke nadelige milieugevolgen (bij m.e.r.) respectievelijk significante negatieve gevolgen voor Natura 2000-gebieden (bij natuurbeschermingsregelgeving) vroegtijdig in kaart proberen te brengen. Maar ook meer concreet zijn er koppelingen gelegd. Zo geldt op grond van artikel 7.2a van de Wm automatisch een plan-m.e.r.-plicht voor een wettelijk of bestuursrechtelijk verplicht plan waarvoor een Passende beoordeling is vereist. Daarnaast geldt bij project-m.e.r. dat projecten waarvoor in principe een beperkte m.e.r.-procedure van toepassing is, toch de uitgebreide

m.e.r.-procedure moeten doorlopen als voor dat project een Passende beoordeling moet worden opgesteld.

Tot slot geldt voor m.e.r.-beoordeling dat de ligging van een project in of nabij een Natura 2000-gebied (of anderszins beschermd natuurgebied) ertoe kan leiden dat een MER moet worden opgesteld voor dat project. Zie bijvoorbeeld Vz ABRvS 4 februari 2011, 201011900/2/M1, Windturbines Apeldoorn. Ook de Natuurbeschermingswet 1998 zelf bevat bepalingen over m.e.r. Zo verplicht artikel 19j, vierde lid, om een Passende beoordeling op te nemen in het plan-MER dat voor hetzelfde plan wordt opgesteld. Voor project-MER geldt die verplichte opname niet (art. 19f, tweede lid). Dat is jammer omdat een aantal voordelen van die opname dan worden gemist. Zo is het voor betrokken partijen erg praktisch om alle milieu-informatie (milieu in brede zin, dus ook natuur) bij elkaar in één document te hebben staan. Voor belanghebbenden is dat erg overzichtelijk. Bovendien voorkomt dit dat op basis van het MER een besluit wordt genomen, terwijl de Passende beoordeling voor hetzelfde project concludeert dat het project – of het in het MER beschreven alternatief daarvoor – geen doorgang kan vinden als niet aan de zogenoemde ADC-criteria¹ wordt voldaan. De consequentie zou dan kunnen zijn, dat in het kader van de ADC (waarin de A ook weer voor alternatief staat) een alternatief aan de orde komt dat niet of niet als zodanig in het MER is beschreven, waardoor de vraag ontstaat of opnieuw m.e.r. moet worden doorlopen. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de toenmalige ministers van LNV (nu: EL&I) en VROM (nu: I&M) bevoegde gezagsinstanties hebben aangeraden om ook bij projecten de Passende beoordeling in het MER op te nemen (de zogenaamde koppeling). In hun brief van 7 juni 2010 (referentie 78386) wijzen de ministers op het volgende: “Een koppeling kan ertoe leiden dat de natuurinformatie beter gestroomlijnd wordt, op hetzelfde moment beschikbaar is en in samenhang kan

worden bekeken door het bevoegd gezag en het publiek. Een koppeling heeft ook tot gevolg dat de Commissie voor de m.e.r. een toetsingsadvies over het MER én de Passende beoordeling zal geven. Dit biedt het voordeel van onafhankelijke kwaliteitsborging van de informatie op juistheid en volledigheid. Koppeling heeft voorts tot gevolg dat in het MER al rekening kan worden gehouden met de eisen die voortvloeien uit de Nbwet. Zo kunnen er bijvoorbeeld in het MER alternatieven in beeld worden gebracht die ook in het kader van de Nbwet moeten worden bezien. Ik verzoek u als bevoegd gezag voor de vergunningverlening op grond van de Nbwet initiatiefnemers actief te wijzen op de voordelen van een mogelijke koppeling van de project m.e.r. en de passende beoordeling.”

Op dit moment verricht het ministerie van I&M overigens een evaluatie naar de vrijwillige opname van de Passende beoordeling in project-MER. Ondertussen is ook duidelijk dat in het ontwerp van de nieuwe Natuurwet en mogelijk ook in die van de nieuwe Omgevingswet de verplichte opname van de Passende beoordeling in plan-MER komt te vervallen. De ontwikkelingen in beide wetgevingstrajecten zijn te volgen via www.rijksoverheid.nl. Omdat deze verplichting als zogenoemde *nationale kop* op Europese regelgeving wordt gezien, wordt gekozen voor een vrijwillige opname.

Precies deze uitspraak laat zien hoe jammer dat eigenlijk is. Immers, datgene wat in de Passende beoordeling moet staan, zou ook in het plan-MER moeten staan. Sterker nog, de Voorzitter leest een Passende beoordeling in het voorliggende als plan-MER. Dat is niet verwonderlijk: een plan-MER zal afhankelijk van het detailniveau van het plan (zie artikel 7.7, derde lid, Wm) waarvoor het wordt opgesteld, voldoende gedetailleerde natuurinformatie moeten bevatten. Als significante negatieve gevolgen niet kunnen worden uitgesloten, zal het plan-MER dus meer gedetailleerde natuurinformatie bevatten. Zonder die informatie kan het plan immers in die vorm niet worden vastgesteld. Het zou vervelend zijn als afschaffing van de opnameverplichting de suggestie zou wekken dat met veel minder informatie over Natura 2000-gebieden in een plan-MER kan worden volstaan.

Voor de goede orde, omgekeerd geldt niet dat een plan-MER op grond van artikel 7.2a Wm (zie hiervoor) gelijk is aan een Passende beoordeling.

1 Hierin wordt achtereenvolgens bepaald of er Alternatieven zijn voor het plan of project, of er Dwingende redenen van openbaar belang zijn voor het plan of project en of en zo ja, welke Compenserende maatregelen er nodig en mogelijk zijn.

Hoewel de Passende beoordeling de aanleiding is om een plan-MER op te stellen, zal het plan-MER alle aanzienlijke milieugevolgen van het voornemen moeten beschrijven, dus niet alleen de gevolgen voor Natura 2000-gebieden. Dit geldt overigens in zijn algemeenheid voor m.e.r.: het m.e.r.-onderzoek beperkt zich niet tot de aanleiding voor de m.e.r.-plicht.

G.A.J.M. Hoevenaars